

Tillsammans med aboriginerna från Dubbo

Dubbo är en stad i New South Wales i Australien. Det är aboriginbefolkningen som är i mest behov av social hjälp där. Tjugo universitetsstudenter i Creston College, som är ett korporativt studenthem som lyder under Opus Dei har tillbringat en del av sommaren med att hjälpa barn och äldre i staden Dubbo.

2006-08-18

För många studenter betyder ”sommarlov” vila, nöjen och att vara långt borta från böckerna.

Men för 20 studenter från Creston College – ett studenthem som upprätthålls av några medlemmar i Opus Dei i Australien – är sommaren också en tid då man kan underhålla och undervisa barn som tillhör aboriginerna, att hålla äldre personer sällskap i Dubbo och att med dem dela deras svårigheter.

Det är det fjärde året i rad som Creston College organiserar denna verksamhet tillsammans med ”Gordon Community Centre” i Dubbo. Det är studenter från både ”University of New South Wales”, ”University of Sydney” och ”Technology University of Sydney” som deltar.

Ingen mening att ha tråkigt

Rosa De Carvalho organiserade år 2003 det första projektet. ”Vi ville ge studenterna tillfälle att hjälpa andra. Ett initiativ hjälper sålunda alla att både göra något för sig själv och sin framtid och för samhället.”

Om man vill förbättra sitt liv och livets värden så behöver detta inte fördenskull vara något tråkigt. Studenterna delade upp barnen i Dubbo efter ålder och förberedde aktiviteter åt dem enligt detta. De gjorde marionetter, lagade mat, målade, utövade sport och gjorde också en utflykt till en närbelägen zoologisk trädgård.

Rosa, som samordnar detta sociala projekt, understryker att målet med detta initiativ ”inte i första hand är att helt enkelt roa barnen. Det är istället att göra sig vän med dem, ge dem ett positivt exempel och att ge dem den stimulans som många saknar. Dessutom har vi väckt frågan

om förtroende och respekt för andra”.

Tahni Pyke, som studerar naturvetenskap vid Sidney University, har varje år deltagit i denna aktivitet. ”Nu ser jag att de unga verkligen hyser hopp om framtiden. De är bara barn, men de har stora möjligheter. Jag vill visa dem hur de kan använda sig av sin kapacitet.”

Det blir mer och mer tydligt hur stor nytta man kan ha av dessa veckor som tillbringas tillsammans med barnen. ”De väntar nu på oss, de vet att vi kommer när det blir sommar. De låter oss få allt större inblick i deras liv, vi kan lära känna dem och därför hjälpa dem. De respekterar oss och de lyssnar på oss.”

TILLSAMMANS MED DE ÄLDRE

På eftermiddagarna besökte studenterna från Creston College de

äldre som bor i Dubbo. Det var för många flickor det som var det mest rörande under dagen. När de talade med de äldre kunde de nämligen lära känna skönheten i att ha levat ett liv där varje dag var en strid.

Karen Yuen, som är student på tredje året i management studies vid University of Technology, är bland dem som sätter störst värde på de stunder då hon samtalar med de äldre i ålderdomshemmet. ”Jag förstår nu att ett av de svåraste ögonblicken i livet är när ens kropp inte längre lyder. En av de gamla blev ledsen när hon inte längre fann alla ord hon ville uttala. Men hon fortsatte att kämpa för att klara sig. Det betyder att kämpa ända till slutet. Jag lärde mig mycket av henne.”

I vilket fall som helst så var det inte bara aboriginbefolkningen i Dubbo som drog nytta av projektet.

Organisatörerna och deltagarna ansåg också att de ”hade fått hjälp”. Enligt Creston Colleges föreståndare, Selena Hooper, är det viktigt att ge tillbaka till samhället den hjälp som man själv har fått.

“Jag ser i studenterna morgondagens ledare. Om vi alla försöker bättra på vårt samhälleliga samvete, då blir vi för varje dag bättre medborgare som kan skapa en god framtid. Men hjälpen bör inte vara teoretisk utan praktisk, den bör rikta sig direkt till människorna som behöver den. Därför blir flickorna när de återvänder hem i stånd att förstå de konkreta behoven hos dem som de har omkring sig.”